

Aranyozott szegélyű, fehér, nyomott mintás felületen kéknefelejcs - a szegletekben csokorban, közepén szálában. Válságszalvéta, hogy ne felejtjük: krízis volt, van, lesz.

Fotó: Lázár Emese

Téved, aki azt feltételezi, hogy a fentebb bemutatott válságtermék csak a cikk kedvéért kiötölt, saját találmány. A leleményes kereskedők által negyedkilós csomagolásban piacra dobott válságszalvéta igenis létezik. Olyannyira valóságos, hogy potom 2,50 lejért bárki megveheti.

A válságos idők ihlette és cseles kereskedők által kínált portékára minap bukkantam rá a Tábor lakótelepi Horizont üzletben.

Éppen a havi pénzedike előtti anyagi krízistől sújtottan próbáltam kiköbözni, hogyan lehetne megúszni a klasszikus, de kényelmetlen van kölcsön 10 lejed? kérdést, amikor a pénztár mögötti leszállított árukkal teli kosárban megakadt a szemem a puritán nejlonzacskón. És benne rejtőzött a Șervețele de Criză nevezetű portéka.

Mégis van Isten felkiáltással dobtam a kosaramba egy csomagot a nem mindennapi válságcuccból.

Srácok, hoztam krízisszalvétát! – harangoztam be a zsákmányt kamasz fiaimnak, akik vigyorogva vették tudomásul, hogy immár szalvétából is van új a válságos mindennapjainkat beragyogó Nap alatt. Gyorsan meg is állapították, hogy a csomagoláson a címke már kész krízis egy jobb ízlésű embernek.

Jó ronda és gagyi – fintorogtak, s hasonlóképp nyilatkoztak a szalvéta aranyozott szegélyzetről és kéknefelejcses mintájáról is.

Ja, hát annyit futva is megér – nyugtázták a mindössze 2,50 lejes válság-árat, s gyorsan kijelentették, ne vegyem sértésnek, de egyáltalán nem ragaszkodnak ahhoz, hogy egy holmi aranyozott krízispapírba csomagoljam a tízóraijukat.

Ez teljesen átlátszó. Jó lesz nekünk a válságmentes, de legalább kétrétegű kockás is – kajánkodtak.

Aztán elkezdődött az ötletbörze, hogy mikor és milyen céllal fogjuk használni a sérvécélédékrizát? Mert ugye, egy válságszalvéta, még ha látszatra semmiben nem különbözik, mégsem azonos a közönséges rokonával. Használati utasítás a csomagoláson nem lévén, eldöntöttük: a szerzeményt csakis a kritikus helyzetekben fogyasztjuk.

Például belecsomagoljuk a holnaptól zsíroskenyér bejelentés előtt elfogyasztott utolsó szelet szalámi héját vagy a holnapi menü köménymagleves kijelentést megelőző csirkepaprikásból az utolsó lerágott csirkecsontot.

Abban is megegyeztünk, hogy a szerzeményből elteszünk egyet emlékebe, hadd ne felejtsük a válság után eljövendő szép és bőséges korban sem, hogy volt idő, amikor még a szalvéta is váltságos volt.

Tény, hogy a krízaszervét több hétig megbontatlanul hevert a kamra polcán, ám pár napja egy igen prózai dolognak köszönhetően végre értelmet nyert léte.

Béütött a kríza a budiba, feljött a sérvécélédékriző napja! – rikkantotta a kisebbik srácom, s már vonult is diadalmasan, hóna alatt a válságcsomaggal a mellékhelyiségbe.

Lehet, hogy a gyártók nem ezt a dicső véget szánták az aranyozott portékának, és a recsegős nejlontasokban szorosan egymáshoz préselt, diszkrét kéknefelejcses bájú Șervețele de Criză is

arról álmodott, hogy fiatal és csábos hölgyek vörösen égő, rúzsoltos ajka pecsételi meg sorsát, nem pedig egy kamasz szőrös fenéke lesz a vég.

Tetszik, vagy nem tetszik, kríza van, s ebben a szar világban teljesen természetes, ha a válságszalvéta, legyen bár aranyozott szélű, a klotyóban tölti be küldetését.